

ตัดไม้ข่มนาม

ตลอดเวลาที่หลวงพ่อยู่กับคุณยาย ท่านมักจะเมตตาหลวงพ่อเสมอๆ เมื่อหลวงพ่อขอให้ท่านช่วยเหลือทำสิ่งใดท่านก็ไม่เคยขัดหรือปฏิเสธ จนถึงทุกวันนี้เมื่อมานึกย้อนทบทวนดู หลวงพ่อยังนึกไม่ออกเลยว่าตั้งแต่อยู่กับท่านมา ท่านเคยปฏิเสธหลวงพ่อเรื่องอะไรบ้าง ปกติแล้วท่านจะเมตตาหลวงพ่อในทุกเรื่อง แม้แต่เรื่องของการ “ตัดไม้ข่มนาม” ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่มีความจำเป็นอะไรเลยสำหรับคุณยาย แต่เมื่อหลวงพ่อเข้าไปขอให้คุณยายช่วย ท่านก็ไม่ปฏิเสธ

...ตัดไม้ซ่มซาม...

เมื่อครั้งยังเป็นนิสิตเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตอนนั้นหลงพ้อกับเพื่อนๆ ยังมีอารมณ์สนุกสนานกันตามประสาวัยรุ่น ซึ่งการจะเล่าเรื่องนี้หลงพ้อต้องขอโหลิกรรมกับทางจุฬาฯ เสียก่อน เหตุเกิดจากสมัยนั้นมีการแข่งขันรักบี้ประจำปีระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งปกติแล้วเกษตรฯ จะสามารถแข่งขันมหาวิทยาลัยอื่นๆ ได้ทั้งหมด แต่ไม่เคยเอาชนะจุฬาฯ ได้เลย อันที่จริงปีนั้นหลงพ้อก็วางอุเบกขาปลงตกแล้วว่าเกษตรฯ ต้องแพ้อีกแน่ๆ แต่เผอิญหัวหน้าทีมรักบี้ของเกษตรฯ ซึ่งเป็นนิสิตรุ่นพี่ปีสุดท้ายมาหาหลงพ้อ บอกว่าใครไม่รู้ไปปล่อยข่าวลือว่าหลงพ้อเป็นหมอผี บ้างก็ปล่อยข่าวว่าเป็นฤๅษีที่ขลังมาก เล่าลือต่อๆ กันไปสารพัด หัวหน้าทีม

...ตัดไม้ข่มนาม...

รักบี้ได้ทราบกิตติศัพท์นี้จึงมาหาเพื่อขอให้ช่วยทำพิธีตัดไม้ข่มนามเพื่อให้ทีมรักบี้ของเกษตรฯ ชนะการแข่งขัน ด้วยความสงสารไม่อยากจะให้เพื่อนเสียหน้า เพราะอุตสาหกรรมหลวงพ่อบริเวณป่าชุมชนนั้น หลวงพ่อจึงจำใจรับปากว่าจะช่วย แต่ปัญหามีอยู่ว่าหลวงพ่อก็ไม่ทราบว่าจะต้องทำพิธีอย่างไรบ้าง เพราะตั้งแต่เกิดมาก็ไม่เคยทำมาก่อน

หลวงพ่อก็คิดว่าถึงแม้ไม่ทราบว่าปกติแล้วเขาทำกันอย่างไรก็คงไม่มีปัญหา เราออกแบบพิธีเองเลยก็ได้ เพราะเพื่อนคนอื่นๆ ก็ไม่มีใครรู้ เท่าที่รู้คือต้องมีศาลเพียงตา สันนิษฐานเอาเองว่า ศาลเพียงตาคงจะเป็นศาลที่ตั้งอยู่ในระดับเดียวกับสายตาในขณะที่เรายืน แล้วศาลนี้จะต้องมีที่วางเครื่องเซ่นไหว้อะไรบ้างก็ไม่แน่ใจเหมือนกัน คงจะต้องวางหลบๆ

...ตัดไม้ข่มนาม...

เข้าไปข้างในจะได้มองไม่ค่อยเห็น เพราะผีคงไม่ชอบอะไรโจ่งแจ้ง ต้องทำให้ดูเร้นลับสักหน่อย คิดได้แบบนี้แล้วก็ให้เพื่อน ๆ ช่วยกันสร้างศาลที่สูงในระดับสายตา ซึ่งพวกเขาก็น่ารักมาก ร่วมแรงร่วมใจกันทำตลอดทั้งคืนจนเสร็จ โดยที่หลวงพ่อก็ไม่ต้องออกแรงเองเลย

เมื่อได้ศาลแล้ว หลวงพ่อต้องหาเครื่องเซ่นไหว้ เคยได้ยินมาว่าจะต้องมีขนมต้มแดงต้มขาว ซึ่งหลวงพ่อก็ไม่รู้จักขนมพวกนี้ จึงไปหารือกับคุณยาย “ยายทำไงดีเนี่ย เขามาแต่งตั้งให้เป็นอย่างนี้แล้ว” ท่านก็พูดเรียบ ๆ “เออ... แล้วยายจะช่วย” แล้วคุณยายก็สั่งให้เด็กไปเตรียมขนมต้มแดง ขนมต้มขาว ซึ่งตั้งแต่เกิดมาหลวงพ่อก็เพิ่งจะได้เห็นเป็นครั้งแรก แล้วก็ขอชิมก่อนผีเสียอีก

...ตัดไม้ข่มนาม...

พอเริ่มทำพิธี เราก็นำต้นก้ามปูซึ่งเป็นต้นไม้ประจำจุฬาฯ ไปปักไว้ที่บริเวณพิธีภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เพื่อ “ตัดไม้ข่มนาม” ตามความเข้าใจของเราเอง ก่อนอื่นก็ตั้งเสาขึ้นมาเหมือนเวลาประหารชีวิตนักโทษ ที่นี้ไม่รู้ว่าจะเอาอะไรมาเป็นตัวแทนก็เลยเอาต้นก้ามปูที่หาได้จากแถวๆ นั้น ก่อนตัดก็คิดว่าเราต้องมีพิธีรำโดยเพศฆาตเสียก่อน พร้อมกับดนตรีมโหรีปี่พาทย์เพื่อนที่อยู่ชมรมดนตรีไทยก็มาช่วยกันอย่างเต็มที่ ยกมาทั้งวงเพื่อบรรเลงประกอบพิธี ส่วนเพื่อนที่รำลีเก็งก็แต่งชุดแดง ถือดาบจริง ไม่ทราบว่าเป็นดาบมาจากไหน เป็นดาบที่ชนะเลิศการประกวดและมีอายุหลายร้อยปีทีเดียว เวลาชยัสดาบจะมีเสียงก๊อกลั่นดังกราวๆ เพราะมีกระดูกผีตายโหงห้อยอยู่เรียกว่าขลังมากจริงๆ

...ตัดไม้ข่มนาม...

พอถึงคราวจะตัดไม้ก็ต้องมีพราหมณ์
ตอนนั้นหลวงพ่อกำลังอยู่ในวัยสนุกสนานกับเพื่อนๆ
เลยอาสาเป็นพราหมณ์เสียเอง ที่แรกนึกไม่ออก
ว่าพราหมณ์ต้องแต่งตัวอย่างไร เลยเอาผ้าปูที่นอน
สีขาวมาซัก แล้วนำมาตกแต่งร่างกายให้ดูเหมือน
พราหมณ์ประกอบพิธี จากนั้นจึงตั้งชื่อนักกีฬาแต่ละ
คนเสียใหม่ให้ดูน่าเกรงขาม เช่น “ขุนปราบจามจรี
พ่าย” ก็ตั้งชื่อใหม่ให้กับทุกๆ คน

เรื่องมหัศจรรย์มีอยู่ว่า ในขณะที่ทำพิธีนั้น
วงมโหรีเป่าพาทย์ก็บรรเลงเพลงไปพร้อมกับคนรำดาบ
ซึ่งรำได้สวยงาม พอได้จังหวะคนรำก็ลงดาบตัดไม้ดัง
“ซัวะ!!!” เท่านั้นเอง ได้เกิดมีฟ้าผ่าดัง “เปรี้ยง!!!”
สนั่นหวั่นไหวไปทั่วบริเวณ ทั้งๆ ที่ท้องฟ้าก็แจ่ม
แดดออกแรงและไม่มีเมฆฝนแต่อย่างใด เมื่อทุกคนเห็น

...ตัดไม้ข่มนาม...

ตั้งนั้นก็ร้องเฮกันหมด ต่างคนต่างรู้ว่าได้ฤกษ์ขึ้นรถไปแข่งแล้ว

หลังจากทำพิธีที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขนจนฟ้าผ่าแล้ว พวกเราเคลื่อนขบวนไปยังสนามศุภชลาศัยเพื่อชมการแข่งขันรักบี้ ฟุตบอลแข่งครั้งแรกจุฬาฯ ก็ทำคะแนนนำไปก่อน หลวงพ่อนั่งเป็นกองเชียร์อยู่ที่อัฒจันทร์ก็นึกอยู่ในใจว่า “โอ...ยาย...ทำได้ดี” เพื่อนๆ พากันบอกว่า “เฮ้ยเอาไง” หลวงพ่อทำเป็นเฉยๆ แต่ในใจนึกถึงคุณยายอยู่ตลอดเวลา “ยายๆ ทำได้ดี แพ้เขาไม่ได้นะยาย เขานำไปแล้ว ยายทำแบบนี้ได้ไง” หลวงพ่อรำพึงอยู่ในใจแบบนี้ “ยาย... ยายต้องช่วยสิ ไม่ใช่ช่วยแค่ครั้งเดียวแล้วขยักไว้ ยายต้องช่วยสิ แพ้ไม่ได้นะยาย ไม่อย่างนั้นต้องตายแน่เลย” หลวงพ่อรำพึงอยู่ในใจแบบนี้ตลอด

...ตัดไม้ซ่มนาม...

แล้วก็นิ่งๆ เอาไว้ จนสุดท้ายพอถึงครึ่งหลัง เกษตรฯ
ทำคะแนนคืนได้ จนจบการแข่งขันผลปรากฏว่า
เกษตรฯ เป็นฝ่ายชนะ ทำให้เพื่อนๆ ดีใจกันมาก

พอแข่งรักบี้ชนะ พวกนิสิตเกษตรฯ ก็เดินทาง
กลับมาที่มหาวิทยาลัยเพื่อนำกระถางจากศาลเพียงตา
ไปลอยที่สระน้ำหน้ามหาวิทยาลัย จากเหตุการณ์นี้
สถานีวิทยานเกราะนำข่าวไปออกอากาศว่า เกษตรฯ
ใช้หมอผีทำพิธีตัดไม้ซ่มนามในการแข่งรักบี้ทำให้
สามารถล้มแชมป์เก่าอย่างจุฬาฯ ได้ ทั้งหมดนี้ไม่ใช่
เพราะว่าหลวงพ่อก่อกัน อันที่จริงหลวงพ่อก็ไม่รู้เรื่อง
อะไรเท่าไร แต่เป็นเพราะอานุภาพของคุณยาย ซึ่ง
ท่านเมตตาหลวงพ่อก็อยากให้หลวงพ่อสมปรารถนา
เท่านั้นเอง

